

עם ישראל חי - בגולה

כשישבתי במיספרה, בין סילסול לצביעה, קצת השתעממתי והתחלתי לדפדף בעיתון נשים גרמני. לקראת גרמנית אני לא יודעת, אבל את התמונות אני דווקא מבינה לא רע. וככה אני מודפדת לי ומביטה בפנים של גרמנים שמנים ובתמונות צבע של נקניקות וכרוב חמוץ, וגם כמה תמונות נופך מרהיבות מהארץ ההיא, ופיתאום, ממש באמצע העיתון, על שני עמודים, עומרת לה גברת אחת חשופת שרשים בגודל טיבעי, מחייכת אליי, ועל הצוואר שלה שרשרת רקה שעליה — לא תאמינו — תלוי "חי" גדול ומוזהב.

נו, זה כבר עניין אותי עד כדי כך שיצאתי לחיפושים אחרי קוראי גרמנית, שיקראו למעני ויתרגמו לי מה כתוב על ה"חי" הזה ועל מה שמתחתיו.

מה שהסתבר זה שהגברת מלאת האברים היא תלמי מישראל. היא בת 18, ילידת רוסיה שעלתה לישראל, ואחר כך משום-מה עברה ביחד עם אמה לגור בעיר אכן אשר בגרמניה. כרגע היא לומדת לבחינות בגרות ישראליות, בעזרת הקונסוליה הישראלית, וברגע שהיא תשלים את הבחינות היא תחזור ארצה, כדי להינשא כאן לאהבת-חיה, איגור, שהוא מהנדס-מכונות וחי בתל-אביב בצפייה לאחובתו כי תבוא.

איגור, לפי דיברי תמי, הוא חסילב, עדין, ספורטאי, בלונדי בעל עיניים כחולות כהות. ולפי הבטחתו, מייד לאחר החתונה, הוא יעשה לה שלושה ילדים קטנים.

בינתיים, שם באכן הרחוקה, עובדת תמי במיזנון של שושנת הזהב ומשרתת את הקוחות בשש שפות: רוסית, אנגלית, עברית, פולנית וגרמנית.

כבר לא עושים עניין יחד

את התוכנית הראשונה של כניסה חופשית, שעסקה בענייני גירושין, הנחה השרון הפופר לארי גבי גזית. בין הקהל הגדול שישב באולם החאן בירושלים ישבה גם אשתו של גזית, בומי.

גבי גזית
אפשר גם באופן אלגאנטי

והקשיבה לדברים שנאמרו מפי גרושים וגרושות וגם מפי עורכי-דין.

עורכי-הדין זורד רונבלום, אחיו של העי- תונאי אדם ברנד, סיפר שלמרות איך שזה נראה, אפשר, אם רוצים, להתגרש יפה ובאלגאנטי טיות ובלי השמצות הרדיות ובלי סבל רב. לא עברו כמה חודשים, והנה נזקק הזוג הצעיר

תמי מתל-אביב בפעולה
מתגעגעת בשש שפות

דפנה ארמוני: אהבה חדשה

הפנים שלהם, שהיו עסוקים האחד בשני בלי-כך קרוב, עד שהם הסתירו את עצמם מאחרים, ורק ליחששו והתנשקו וחייכו חיוכים גדולים. ואתם ראתם לרפנה? הא?

הרומן הארוך מאוד בין דפנה ארמוני ושלום חנוך נגמר בפעם ה-340, אבל נראה שהפעם זה באמת סופי. החברים של דפנה היפה היו נכנסים ללחץ בכל פעם שהרומאן הארוך הזה היה נגמר, ומייד היו כולם מתחילים לראג לדפנה, כדי שלא תסכול ולא תהיה עצובה ולא תתייסר, כי כולם ידעו כמה חזק רפנה אוהבת את שלום וכמה קשה לה בלעדיו.

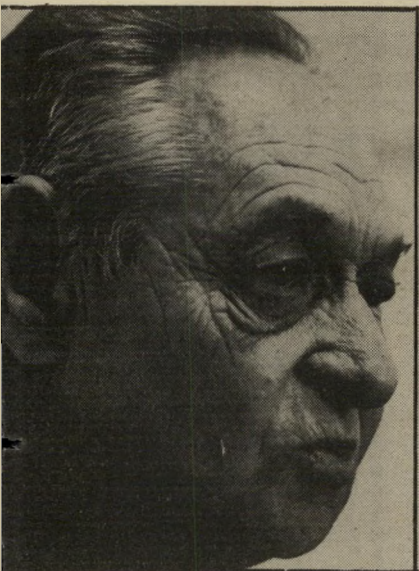
אני, באופן אישי, אף פעם לא הבנתי את הדאגה הזאת. היה ברור לי לגמרי שלרפנה יהיה רומאן חדש בדיוק חמש רקות אחרי שיסתיים הרומאן הקודם. כי דפנה, מלבד היותה זמרת טובה ויפהיפה אמיתית, היא גם נחמדה וצחקנית ואוהבת חיים טובים.

נו, או מי צדק — החברים שלה או אני? אני, כמובן. עוד לא נרגעו הרי הדאגה של החברים. ודפנה כבר מאוהבת מעל לאוזניים, ואת זה אפשר לראות מגודל חיוכה. נושא האהבה הוא גיל רונבלום, גיטריסט בן 21. ראיתי אותם כשבוע שעבר מבליים במועדון, והיה קשה לי לראות את

לשרותיו הטובים של עורך-הדין, רונבלום. והוא, עורך-הדין, עמד בדיבורו. הוא סידר את הגירושים בין כומי לגבי בצורה שקטה, אלגאנטית ומהירה. לכוני (ששמה האמיתי הוא ברבום) יהיה יותר זמן לבלות במיסערה הסינית שאותה היא מנהלת, ולגבי יהיה יותר זמן לבלות בביתו היפה, המשקיף על הים. ולעשות עניין ברדיו, ובנוסף לכך לחזור לטלוויזיה בתוכנית גדולה שתשודר בקרוב.

רוזנשטיין, רזי שיטין ופייד בלונשר

רם רזי-שיטין, אחיו של עורך-הדין המנוח אמנון רוזנשטיין, אשר נפטר לפני שלושה חודשים, וכן בנו של רם, רב רוזנשטיין, שהחליף את שמו בזמן האחרון ל... פייד

רם רזי-שיטין

רק צער, והפסד, והוצאה כספית

בלונשר, מרגישים מקופחים מאוד מאז נפתחה צוואתו של רוזנשטיין והסתבר שהאח העשיר לא זכר כלל את אחיו העני ואת בנו של אחיו, אשר בתקופה מסוימת כמעט אומץ עלידי אמנון רוזנשטיין.

אז חודשים הם הרגישו ריגשי-קיפוח, ואחרי חודשים הם התחילו לפעול. מהצוואה הסתבר, שבין הרכוש שהיה לאמנון רוזנשטיין היו גם אי-אלה מיגרשים בהר-כנען. רם רזי-שיטין זכר שהמיגרשים האלו היו שייכים לאביהם, והוא גם זכר שמעולם לא חתם על איזשהו מיסמך המעביר את המיגרשים לאחיו. רם רזי-שיטין החליט לערער על הצוואה של אחיו, ויצא לחפש עורך-דין שייצג אותו. חיפש, חיפש, חיפש, אבל לא מצא אף אחד שיסכים לייצג אותו בלי מיקרמה גדולה על החשבון.

רם הוא לא במצב של לתת מיקדמות, ולכן כל העניין נפל כנראה. מצד שני, בנו של רם, אותו רב-פייד, החליט גם הוא לתבוע חלק מהירושה. גם לו לא היה כסף לעורך-דין, והוא סידר כך שיופיע בעצמו בבית-המישפט.

המישפט התקיים, דב-פייד הפסיד, ועכשיו הוא חייב לבית-המישפט סכום של 100 שקלים כהוצאות.

יש בני-אדם שבשבילם צוואת של קרובי-מישפחה הם רק צער והפסד והוצאה כספית. אגב, מישרר עורכי-הדין הגדול, שהיה בבעלותו של אמנון רוזנשטיין, נסגר זמן קצר אחרי מותו.

דפנה ארמוני עם גיל רונבלום
קשה לראות את הפנים שלהם